

Farní list

SUŠICE, PETROVICE, SVOJŠICE, KOLINEC, MLÁZOVY, RABÍ, BUDĚTICE, HŮRKA, MOUŘENEC
DLOUHÁ VES, KAŠPERSKÉ HORY, HARTMANICE, REJŠTEJN, SRNÍ, PRÁŠILY, DOBRÁ VODA

25. listopadu 2012

č. 9/2012 (102)

ÚVODNÍK

„Jeden člověk chystal velikou večeři a pozval mnoho lidí. Když měla hostina začít, poslal svého služebníka, aby řekl pozvaným: ‚Pojďte, vše už je připraveno.‘“ Vánoce jsou velikou událostí, ke které Bůh nás zve jmenovitě. Na konci adventní doby nám, pozvaným, řekne: ‚Pojď, vše už je připraveno.‘ Všichni jsme věděli, že se chystá něco velikého, a dokonce rozumíme tomu, oč jde a jak důležitá je tato událost pro náš křesťanský život; ale jak často se stává, že i my máme mnoho výmluv, proč právě nemáme čas. Nemálo kdo si na konci adventní doby uvědomí, že čas přípravy promarnil a už tu jsou zase Vánoce. Možná je to tím, že až v adventní době začneme přemýšlet o tom, jak se na Vánoce vlastně chceme připravit. Je to srovnatelné s pošetilým člověkem, který své přátele chce pohostit pokrmem a když už je nejvyšší čas začít skutečně vařit, začne přemýšlet nad skladbou menu a jaké ingredience k tomu bude potřebovat a zda na to vůbec má prostředky, schopnosti a čas...nejspíš nikdy včas nedokončí zmíněný pokrm, protože promarnil

čas přípravy. Doba adventní je dobou přípravy, kdy radostně očekáváme příchod Pána Ježíše Krista, Jeho narození v Betlémě i Jeho druhý příchod. Připravujeme svá srdce na chvíli, kdy uslyšíme ‚Pojď, vše už je připraveno.‘ Je potřeba uskutečnit velký úklid, vyhradit si k tomu čas a priority, reflektovat svůj život. Kéž se nám to daří.

P. Tomas+

SETKÁNÍ S BISKUPEM

V sobotu 10. listopadu proběhlo tradiční setkání pomocníků v pastoraci: kostelníků,

varhaníků, akolytů a lektorů. Setkání bylo zahájeno mší sv. v klášterním kostele Obětování Panny Marie na Piaristickém náměstí v Českých Budějovicích, kterou celebroidal náš diecézní biskup Jiří a spolu s ním koncebrovali mj. gen. vikář mons. Adolf Pintíř a děkan katedrály P. Zdeněk Mareš. Otec biskup po přivítání a potom v homilii vyzdvihl práci, mnohdy nedocenenou, všech pomocníků v pastoraci. Mě osobně mj. velmi zaujala ta pasáž, kde říká, jak je pro každého kněze deprimující,

když přijede na mši sv. do nějaké farnosti a je nucen místo soustředění se na nadcházející Nejsvětější oběť si nejprve vše připravit, protože v této farnosti není ani kostelník, ani nikdo, kdo by vše připravil. V této souvislosti jsem si uvědomil, jaké máme v naší farnosti štěstí (nebo spíše Boží řízení...), že máme nejen jednu obětavou kostelnicí (také byla přítomna setkání), ale v „záloze“ hned další okamžitě připravenou „zaskočit“. Ne všude je tomu tak a neberme to jako samozřejmost, ale náležitě si toho važme. A není to jen Sušice. Sám jako akolyta mám zkušenost, že pokud přijedu na bohoslužbu slova, je vše perfektně připravené a lhostejno, že jde „jen“ o bohoslužbu slova! Mohu být konkrétní: Rabí, Budětice, ale třeba i Žihobce či Horažďovice. A tak je tomu i jinde. Děkujeme Bohu za tyto obětavé pomocnice, protože jde vesměs o ženy.

Po mši sv. došlo k rozdělení do jednotlivých skupin podle zaměření. Já jsem se spolu s dalšími 12 akolyty z různých koutů naší diecéze zúčastnil setkání nás akolytů s P. Zdeňkem Marešem v klášteře Kongregace Školských sester De Notre Dame, kterým bych touto cestou rád poděkoval za poskytnutí prostor k našemu setkání a zvláště ze jejich pohostinnost. Proběhla široká a myslím, že velice účinná výměna zkušeností a problémů, ale i radostí, které naše služba přináší. Pro mě to bylo obzvláště inspirující, jelikož jsem byl na tomto setkání nejen poprvé, ale i „služebně“ jednoznačně nejmladší. Mnozí mí „kolegové“ tuto službu vykonávají deset i

více let. Vedle mnoha témat a názorů bych zmínil to, co bylo dle mého názoru nejdůležitější i vzhledem k budoucnosti naší církve, a to jsou děti a jejich místo ve farnosti, v kostele apod.

I v našem kostele probíhá každou neděli mše sv. pro děti a jejich rodiče. Je nutné vytvářet našim dětem takové podmínky, aby se jim na mši sv. líbilo a rády se vracely a ne je nevhodným napomínáním apod. spíše z kostela „vyhánět“. Ano i takováto mše sv. nesmí v některých ohledech překročit „únosnou“ míru, ale hlavní je citlivý přístup. Ono je totiž velmi málo pravděpodobné, že pokud získá některé dítě takovouto nepříjemnou zkušenost, že se někdy v budoucnu do kostela vrátí... Ono je bohužel v dnešní době dost jiných lákadel, kde ho nikdo nebude „vyhánět“... Toto mějme na paměti, i když si myslím, že to není problém naší farnosti, ale jak jsem mohl zaregistrovat stává se to a dost často... Kristus sice říká: „Nedělejte z domu mého Otce tržiště“, ale také říká: „Nechte maličkých“... a „Kdo se nebude chovat jako toto dítě, nevejde do Božího království“!

Mohl bych ještě pokračovat, podnětů by bylo dost, ale myslím, že to hlavní z našeho setkání jsem napsal. Je jistě užitečná takováto výměna názorů a je i dobré vidět a slyšet, jak to „chodí“ jinde a myslím, že my v Sušici i přes problémy a těžkosti, které život přináší, na tom vůbec nejsme špatně. Je pochopitelně pořád co zlepšovat a prosit Ducha svatého a sv. Václava o potřebné dary a milosti.

SPOLEČENSTVÍ TERCIÁŘŮ III. ŘÁDU SV. FRANTIŠKA.

Ve středu 14. listopadu se v příjemném prostředí klubovny kláštera kapucínů uskutečnilo již druhé setkání obnoveného společenství

terciářů III. řádu sv. Františka. Tentokrát nás br. Romuald seznámil s historií místa a složením společnosti, do které se sv. František z Asissi narodil a ve které později působil.

Na minulém setkání nám P. Serafín přiblížil celkovou spiritualitu tohoto řádu.

OČ USILUJEME ?

Být skutečně svobodnými:

František nás učí, že o svobodu se připravujeme nejčastěji lpěním na

„bohatstvích“ všeho druhu. Proto se snažíme nebýt závislí na majetku, moci, kariéře, ... a tak se stávat svobodnými pro lásku k Bohu i bratřím a sestrám.

Být bratry a sestrami všech:

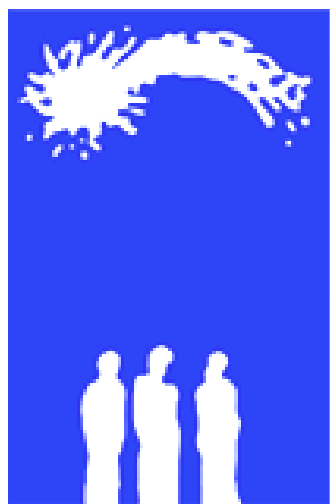
František pochopil a prožil, že Bůh je společným Otcem všech lidí i tvorů. Proto se snažíme přijímat všechny lidi i tvory jako dar od Boha, mít úctu také k celému stvoření a být Kristovými spolupracovníky v poslání proměnit svět.

Být šířiteli pokoje, radosti a naděje:

František poznal, jak je důležité vytvořit si ve svém životě dostatečný prostor pro setkávání s Bohem v modlitbě. Proto se v ní snažíme čerpat pokoj, odvahu k lásce a odpuštění, abychom mohli druhým přinášet pokoj, radost a naději.

Anna Blažková

ČKA

Česká křesťanská akademie v Sušici nabídla svým členům i všem příznivcům přednášku P. ThDr. Prokopa Patrika Maturkaniče, PhD. s názvem NOVÁ EVANGELIZACE – proč a jak? Přednáška se konala v kostele sv. Václava

v Sušici 26. 10. t.r. P. Maturkanič, bývalý správce poutního místa Lomec, nyní působí v severočeské farnosti na Teplicku - Novosedlice, Dubí, Cínovec. Jistě každý, kdo sleduje skrze média problematiku této části naší republiky, si uvědomuje, že kněžská služba v této oblasti není ani trochu procházkou růžovým sadem, naopak.

Proč P. Maturkanič zvolil právě téma evangelizace? Když křesťan slyší termín evangelizace, většinou si pod tím slovem představuje určitý návod z příslušné církevní instituce, jak postupovat. Teoretické rady jsou vždy dobře míněné. Ale jak tyto rady převést do praxe v takové oblasti jako je Teplicko? Problém těchto oblastí je převážně ten, že největší část obyvatel je vlastně „bez kořenů“. Říkáme jim náplava. Evangelizace např. v Africe? Tam většina obyvatel vnímá svoje kořeny. Tamní obyvatelé se necítí jakoby vydědění ze všeho a dovedou proto přijmout ke svému základu nabízený další růst. Farnost P. Maturkaniče se skládá z občanů, kteří nemají všichni českou národnost a dost se vzdalují od křesťanských morálních a mravních zásad. V dané neutěšené situaci si našli sami cesty k přežití.

Jak je dostat z tohoto scestí na tu správnou Cestu? Co zmůže jeden kněz byt s dobrými radami jak evangelizovat? P. Maturkanič nám ve své promluvě upřímně a otevřeně vyjádřil své pocity z praxe v jeho farnostech. Zde nelze použít evangelizační rady. Zde je možné pracovat pouze s přímou přítomností Ježíše Krista a P. Maturkanič to vyzdvihl – modlit se, modlit se a prosit,

prosít. Aby člověk nepropadl v takovýchto situacích skepsi a cele se vnořil do víry, že na Boží pomoc se můžeme vždy spolehnout, když se o ni horoucně prosí. P. Maturkanič nemusí jezdit na misie do zahraničí, on je misionář v naší zemi. V oblasti, která je tolik otloukaná skrze média a nikdo jí neumí pomoc. Pomozme P. Maturkaničovi modlit se a prosit s ním.

Výbor ČKA

VELKOLEPÉ 10. SVATOHUBERSTKÉ SLAVNOSTI V SUŠICI

Letošní 10. Svatohuberské slavnosti byly skutečně velkou církevní oslavou, do které se zapojilo celé město. Hlavní pořadatel slavností, P. Tomas Van Zavrel, říká: „Když něco bylo výborné a chvály jsou slyšet všude, tak se nemusíme zahalovat do falešné pokory. Jsem velice potěšen, že slavnosti obohatili a povzbudili mnoho lidí. O to nám šlo.“ Program zahrnoval bohatý výběr duchovních a kulturních událostí.

10. výročí Svatohuberských slavností bylo zahájeno v sobotu 3. 11 v 15 hod. slavnostním jubilejním koncertem duchovní hudby za přítomnosti mons. Jiřího Paďoura OFMCap, biskupa českobudějovického, který tyto slavnosti spojil s několikadenním pobytem v klášteře kapucínů. Při tomto koncertu účinkovalo 10 členů souboru Jihočeští trubači a sbor Svatobor. Zazněly sušické premiéry trubačských skladeb mj. Cepské fanfáry a Kouzlo chrámů od P. Vacka v podání 10 velkých a malých členů souboru Jihočeští trubači. Samozřejmě nechyběl sbor Svatobor, který skladby doprovázel zpěvem a z jehož úst dále zaznělo Aleluja od P. Pařka a Pater noster od Z. Lukáše. Od 16 hod. byl pro účinkující a hosty připravený vynikající srnčí guláš ve velkém sále na děkanství římskokatolické farnosti Sušice.

V 17.30 hod. zazněly, jako minulý rok, na náměstí před radnicí, za účasti pana starosty, pravé „Lovecké signály“ v provedení Jihočeských trubačů, kde se opět shromáždilo mnoho měšťanů. Ke všem signálům měli náležitý odborný komentář a atmosféra byla vskutku krásná a

podmaňující. „Protože se jedná o církevní slavnosti, tak vrcholily pontifikální mší sv., kterou celebroid biskup českobudějovický a při které zazněla svatohuberská mše v provedení již zmíněného souboru Jihočeských trubačů a sboru Svatobor,“ říká P. Tomas a dodává: „Velmi hřeje u srdce, kolik lidí přichází do našeho chrámu a odchází s úsměvem na rtech a radostí v srdci.“

Tento rok se podařilo navázat spolupráci se Sušickými lesy a služby, s.r.o., které dodaly výzdobu a mysliveckou oběť: nádherného divočáka, který se nesl v průvodu. Výzdoba byla nádherná, okouzující, přímo vystihující podzimní čas. „Jsem rád, že představitelé našeho města, pan starosta Bc. Petr Mottl a paní místostarostka ing. Věra Marešová, tuto slavnost podpořili svou přítomností a velice

mě potěšilo, že se odvážili přijít i uniformovaní myslivci, i když jejich přítomnost byla oproti slavnostem na Kašperských Horách ještě dosti slabá,“ vysvětluje své pocity P. Tomas a s úsměvem dodává, „ale naděje umírá naposled.“ Pořadatelé doufají, že se spolupráce rozšíří při 11. Svatohubertských slavnostech, neboť se také jedná o oslavu a propagaci myslivosti a lesnictví. Myslím, že všichni ocenili upřímná, povzbudivá a velmi působivá slova pana biskupa. Vysvětlil přítomným význam sv. Huberta v Belgii a obrácení na víru. Připomněl význam víry v životě člověka a vztahu člověka k přírodě.

Odpočinkové a uvolněné bylo setkání v neděli 4. listopadu v 15 hod. v KD Sokolovna – poprvé pod názvem 1. Svatohubertská rodinná zábava. Pořadatelé chtěli, aby se mohly setkat celé rodiny v nedělním poklidu a pohodě, a to se více než povedlo. Klaun /ka/ Anička a paní

Balejová se postaraly profesionálně o zábavu menších dětí. Krásné předtančení zajistily děti z tanečního klubu Fialka. Vrcholem večera byla módní přehlídka ve stylu 30. let ve vynikajícím provedení žáků ze základní školy T. G. Masaryka. Bylo obdivuhodné, jak nádhernou dobovou podívanou dali dohromady. A po té se odpoledne mohlo rozjet naplno: kapela Karavana swing band spolu s P. Tomasem, téměř rok po svém akrobatickém skoku z okna, dala do pohybu nohy starších i mladších. Všichni odcházeli spokojeni a vyhlíží další svatohubertskou rodinnou zábavu s nadšením v srdci.

Hana Šišková

FARNÍ KAVÁRNA

Vždycky mám velikou radost, když se v neděli po mši svaté farníci sejdou před kostelem a ještě po mši svaté jen tak povídají a tak vytváří společenství, ke kterému nás Bůh shromažďuje skrze liturgické slavení. Protože v zimních měsících je postávání před kostelem náročnější, nabízíme posezení ve farní knihovně při horké kávě či čaji (drobné občerstvení samozřejmostí!) Protože však kněží odjíždí na další bohoslužby, musí uvařit vodu některý z farníků. Od první neděle adventní by chtěl zalévat farní kávu Martin Pikeš vždy po první nedělní mši svaté. Přijďte se ohřát, popovídat, občerstvit, povzbudit...

P. Jenda

ADVENTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA

V SOBOTU 15. PROSINCE 2012

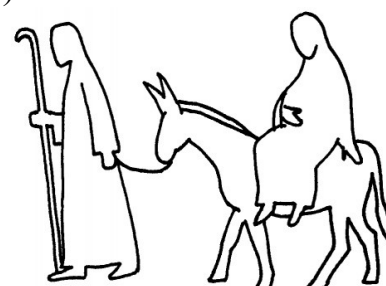
15:00 na děkanství - **svátost smíření pro děti** (zpovídají P. Tomas a P. Jenda)

16:00 v klášteře - **promluva P. Serafína Benička, OFMCap**

16:30 v klášteře - **příležitost ke svátosti smíření** (zpovídají P. Jenda, P. Václav a P. Serafín)

18:00 v děkanském kostele - **mše svatá** (P. Jenda)

Během mše sv. je další příležitost ke svátosti smíření

CHYSTÁ SE:

2. 12. sbírka na opravu katedrály v Českých Budějovicích
 2. 12. 15.00 děkanský kostel Sušice – mikulášská besídka
 13. 12. 19.30 komunitní centrum Sušice (vedle ZUŠ): přednáška ČKA z cyklu P. Tomase:
 „V co vlastně věříme?“
 15. 12. 17.00 arciděkanství Kašperské Hory – adventní koncert a beseda s režisérem Jiřím
 Strachem (Volné sdružení horažďovických zpěváků & hudebníků)
 16. 12. 14.00 Adventní romantika na Mouřenci (Žihelský pěvecký smíšený sbor, hosté:
 režisér Jiří Strach, historik Jan Royt)
 22. 12. duchovní rekolekce v Kašperských Horách – vede P. Tomas van Zavrel
 23. 12. 13.00 Vánoce na Mouřenci (skupina Zebedeus; Betlémské světlo)
 26. 12. 17.00 děkanský kostel Sušice: vánoční chrámový koncert sboru Svatobor
 29. 12. 15.00 arciděkanství Kašperské Hory: koncert sboru Šumavan

BOHOSLUŽBY O VÁNOCÍCH 2012 V SUŠICI A OKOLÍ

Místo	Pondělí 24. 12. Štědrý den	Úterý 25. 12. Slavnost Narození Páně	Středa 26. 12. Svátek sv. Štěpána prvomuč.	Neděle 30. 12. Svátek Svaté Rodiny	Pondělí 31. 12. Památka sv. papeže Silvestra I.	Úterý 1. 1. 2013 Slavnost Matky Boží, P. Marie
Sušice – děkanský kostel	24.00	7.30 9.00	9.00 15.00** 17.00***	7.30 9.00		9.00
Sušice – klášterní k.	16.00	17.00		17.00	17.00	17.00
Petrovice	22.00	10.30	10.30	10.30	16.00	10.30
Svojšíce		12.00	12.00	12.00		12.00
Kolinec	22.00	9.30*	9.30	9.30		9.30
Mlázovy		11.00*				11.00*
Rabí		9.30		9.30		9.30*
Budětice	20.00	11.00	11.00*	11.00*		11.00*
Kašperské Hory	15.00** 24.00	9.30	9.30	sobota 15.00*** 17.00		9.30
Hartmanice	22.00	11.00*	11.00	11.00	Dobrá Voda 24.00	11.00
Dlouhá Ves	15.00			sobota 15.00		15.00*
Rejštejn		11.00		sobota 16.30*		16.30*
Srní	18.00			sobota 18.00*	18.00	

* bohoslužba slova **pobožnost u jesliček *** koncert **tučně** – s chrámovým sborem